

גרירת גשר הגלילים

- פרקי יומן ממלחמת יום הכיפורים

עודד מגידו*

ניתנת פקודת התזוזה. וכך נעשה. מיכה, בטנק הבולם, מדווח מוכן. ניתנת פקודת תזוזה, אבל בפרק הזמן הקצר שהטנקים מדווחים כבר הספיקו צוותי הטנקים הראשונים להירדם. מתחילים מחדש בבדיקת הקשר. אחד הטנקים אינו עונה – כל הצוות נרדם. ניגשים להערים. מתחילים מחדש. הפעם כל המפקדים ערים ועונים, אולם משנתנה פקודת התזוזה הסתבר שחלק מהנהגים נרדמו. וכך חוזרת ונשנית התמונה. סוף סוף מתחיל העסק לרוץ, קולו של שמעון כבר ניחר. מגיעים לירידה. הגשר מתחיל לרוץ מהר מן הטנקים ומטפס על טנק המ"פ. רגע מבעית. עודד ומזר עומדים בצריח ורואים את המפלצת האימתנית רצה לקראתם ומטפסת על הסיפון במהירות. למרבה המזל נעצר הגשר בסל הצריח. אין נזקים רציניים ושוב יש להסתדר מחדש, למתוח כבלים, לתת התרעה, והצוותים שוב נרדמים. מתחילים מחדש. כך נמשך התרגול עד השעות הקטנות של הלילה. בכל זאת הצלחנו לגרור את הגשר כברת דרך, וההרגשה היא אופטימית. נראה שנצליח במשימה גם "על רטוב". נכנסים לחניון לצידי ציר "עכביש".

בוקר יום שני, 15 באוקטובר. היום הוא יום של מנוחה והתארגנות, אבל מריחים כבר משהו באוויר. בשעות הצהריים נקרא המ"פ למג"ד ובפעם הראשונה במלחמה מקבל קבוצת פקודות. הולכים לצליחה, עוד הלילה. בשעה 2030 מתחילים לגרור את הגשר. בשעה 2230

עם הגיענו למקום מתקבלות ידיעות כי כוח קומנדו מצרי הונחת מדרום-מזרח למתחם ועלול לנסות לחבל בגשר. אנו עוברים את המתחם ומתפרסים בהיערכות לקראת כוח זה. פגזי טיווח של הארטילריה שלנו נופלים קרוב לפלוגה, ולרגע נדמה כי זוהי אש שנפתחה עלינו. אנו שוטפים את השטח שבחזית באש תופת. לאחר מספר דקות ניתנה פקודת "חדל" וכוח מיחידה אחרת מגיע ומקבל את הטיפול באויב המצופה.

הפלוגה נכנסת למתחם, מקבלת תדריך מקציני ההנדסה ושומעת את דברי סגן מפקד האוגדה, המנסה להדגיש בפני כולם את חשיבות המשימה. אנו נרתמים לגשר ומתחילים לגרור וכאן מתחילות התלאות. הבעיה המרכזית היא שהצוותים הם אחרי יום קרב ארוך ומתיש, והעייפות שולטת בכל. מלבד זאת הפלוגה אינה מאומנת בגרירה, וזהו נושא המצריך אימון רב בשל בעיות התיאום בין הטנקים הגוררים. גם השטח רחוק מלהיות אידיאלי – דיונות חדות שמהוות מִצְדָן המערבי עליה קשה ומִצְדָן המזרחי ירידה תלולה.

שמעון בן שושן המג"ד בראש הפלוגה כולה ברשת הקשר הגדודית. התרגולת היא שלפני תחילת תזוזה עורכים בדיקת קשר שבמסגרתה מדווחים כל הטנקים, לפי הסדר, שהם מוכנים. עם דיווח הטנק האחרון

מוצאי 14 באוקטובר. הפלוגה סיימה יום קרב ארוך מול ניסיון הפריצה המשוריין המצרי. הפלוגה יוצאת לכיוון טסה למילוי מחדש של הבטנים בתחמושת. ההרגשה מעורבת. מצד אחד, אין ספק שהמצרים הוכו היום מכה קשה. עשרות מהטנקים שלהם הושמדו, ואנו נטלנו בזה חלק, גם אם חלק קטן. מדיווחים המגיעים מהגזרות השונות מסתבר כי התמונה הזאת נשנתה בכולן. מצד שני, שוב נפגע לנו טנק, ואיבדנו חבר לנשק – את יורם זינגר שהצטרף רק אתמול בערב לפלוגה עם הכוח של אלי, ואפילו לא הספקנו להכירו. תוך כדי המילוי מחדש, אנו מוטרדים מאש ארטילרית, כנראה של מרגמות. אבל אין זמן, צריך להזדרז לקראת משימת הלילה. לקראת ערב אנו מונים שוב עשרה כלים כשירים.

החושך יורד. המשימה הבאה – אימון בגרירת הגשר. עדין לא ידוע מתי תבצע הצליחה עצמה, אולם על הפלוגה הוטלה המשימה לגרור את הגשר ולהטילו למימי התעלה, ולשם כך מתבצע האימון הלילה. אנו נעים בתנועת לילה לצייר "עכביש" (כביש טסה – האגם המר), ושם, בתוך מתחם של חיל ההנדסה, מחכה לנו

פלוגה מ' נרתמת לגשר הגלילים ערב הצליחה

במאמץ אדיר ואיטי, סנטימטר אחרי סנטימטר, מתקדם ה"דינוזאור" ועוברים את פסגת הדיונה. מתחילים לרדת במורד, כשאחד הטנקים שבאמצע קורא לעצור. הגשר לא עמד במתחים ובעומס הגרירה, ונקרע באמצעיתו. מתייעצים עם אנשי ההנדסה. מסתבר שהתיקון הוא עניין של 24 שעות. מתנתקים מהגשר ומתפרסים בשטח.

בהמשך, הפלוגה מקבלת פקודה להוביל את הגדוד על ציר "עכביש" לכיוון אזור הצליחה, לשם הגיעו דוברות צליחה מסוג "תמסח". בתנועה מהירה על הכביש, באיזור התעלות הראשונות של החווה הסינית, כקילומטר וחצי מהמקום שבו הושאר הגשר, הגדוד נכנס למארב טילים. טנק המ"פ, טנק המג"ד וטנק נוסף של הפלוגה נפגעים. קל לדמיין מה היה קורה אילו נכנסה הפלוגה לשטח ההריגה הזה כשהיא רתומה לגשר. הפלוגה המשיכה לנוע לחצר הצליחה והיתה פלוגת הטנקים השנייה שצלחה את תעלת סואץ.

* **עודד מגידו היה במלחמת יום הכיפורים מפקד פלוגה מ' בגדוד 257 שבחטיבת השריון 421 (באוגדה 143), שצלחה ראשונה את תעלת סואץ**

מישורי, ליל רח מלא. יש עצירות רבות הנגרמות לא מקשיי הגרירה אלא בגלל הוראות מגבוה, ולעתים בגלל כלים שונים שמסתובבים בשטח ומפריעים. די מהר מסתבר שלא נעמוד בלוח הזמנים, אבל הסיכויים הצליחי טובים, ואז מתחילות התלאות.

חוצים את ציר "עכביש" ומבצעים תפנית חדה מדי. הגשר – "הדינוזאור" כפי שהוא מכונה בפי שמעון המג"ד – רץ ומטפס על הטנק של אלי. אין נזקים, אבל זמן יקר אובד בחילוץ הטנק שהגשר טיפס עליו, סידור הכבלים והטנקים מחדש, יישור הגשר. מתחילים מחדש. כבלים נקרעים, מחליפים, מאלתרים וממשיכים. שוב נקרעים כבלים. והזמן אץ. נגמר השטח המישורי ומתחילות דיננות חדות, כמו בליל אמש. בעלייה ראשונה הגשר בקושי זז, ובמאמץ אדיר הטנקים מטפסים ויורדים מעברה השני של הדיונה. לפנינו עלייה תלולה יותר. הטנקים גונחים, הגשר זוחל ולבסוף נעצר.

רותמים טנקים נוספים מהפלוגה של יוסי. מתחילים להתקדם. הגשר זוחל, הממסרות בטנקים גונחות ומתחממות, הלב נחמץ אבל מוכרחים להמשיך. לאחר מספר עשרות מטרים הגשר נעצר. רותמים עוד טנקים מפלוגת יוסי ומכניסים טנקי דחפור לדחיפה מאחור. השחר מפציע ואנחנו עדין רחוקים מאד מן התעלה.

מתוכננים להשיק את הגשר למים, ולאחר מכן לצלוח, מיד לאחר הגדוד של עמי מורג. המ"פ חוזר לפלוגה. מבצעים הכנות אחרונות, כולל ניסויי כלים. ניתן גם זמן לאנשים לנוח. דודו, נוח ועודד מתיישבים על עוקב מים ליד הכביש ומתפתחת שיחה של הרהורים פילוסופיים על המלחמה, על סיכויי מבצע הצליחה ועל "מה יהיה". מגיע אשכולי, שחזר מחו"ל, ומקבל טנק בפלוגה לפיקודו. בשעה 1600 מתכנסת הפלוגה ליד טנק המ"פ. ניתנת פקודה פלוגתית שבה נרמזים עיקרי הדברים, וניתנות הוראות והנחיות כלליות. לסיום מצטט עודד לחבר'ה את אמרתו המפורסמת של הגנרל פטון – "אני לא רוצה גיבורים מתיים, אני רוצה ממזרים חיים". מסיימים בקריאת "עלה קרב", והשאגה העולה מקרב הפלוגה חזקה ומפתיעה במקצת, אך מעודדת. החבר'ה במורל גבוה.

בשעות אחר הצהרים מתחיל ציר "עכביש" להיות הציר הצפוף ביותר במדינה. מאות כלי רכב מצטופפים בראש אל זנב. ציוד צליחה, זחל"מים ואוטובוסים עם יחידות צנחנים, הנדסה, דרגי הספקה ואחזקה. לפנות ערב מתארגנים, זזים למקום שבו עזבנו את הגשר ונרתמים אליו. בשעה 2030, לפי התכנית, מתחילים בגרירה. מתחיל "הלילה הארוך ביותר".

בתחילה הגרירה מתקדמת יפה, השטח

מטפים ומערכות כיבוי בקדמת הטכנולוגיה

להבות ייצור ומיגון בע"מ
טלפון: 04-6905020, www.lehavot.com

ייצור ומיגון בע"מ

